

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ**

**УПУТСТВО
О ПОСТУПАЊУ СА ПРИЈАВОМ КОРУПЦИЈЕ И ОБЕЗБЈЕЂЕЊУ
ЗАШТИТЕ ЛИЦА КОЈА ПРИЈАВЉУЈУ КОРУПЦИЈУ У
МИНИСТАРСТВУ ПРАВДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Бања Лука, август 2017. године

На основу члана 21. став 2. Закона о заштити лица која пријављују корупцију („Службени гласник Републике Српске“, број 62/17), члана 69. став 4. и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи („Службени гласник Републике Српске“, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16) министар правде, 28. августа 2017. године доноси

УПУТСТВО О ПОСТУПАЊУ СА ПРИЈАВОМ КОРУПЦИЈЕ И ОБЕЗБЈЕЂЕЊУ ЗАШТИТЕ ЛИЦА КОЈА ПРИЈАВЉУЈУ КОРУПЦИЈУ У МИНИСТАРСТВУ ПРАВДЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Овим упутством регулишу се питања подношења и примања пријаве корупције, поступање са пријавом корупције, заштита права пријавиоца корупције, права и обавезе министра правде (даљем тексту: министар) и запослених у Министарству правде у вези са пријавом корупције и друга питања која су од значаја за пријаву корупције и заштиту права пријавиоца корупције у Министарству правде.
2. Пријава корупције је, у складу са Законом о заштити лица која пријављују корупцију (у даљем тексту: Закон), писмено или усмено обавјештење које садржи податке о чињењу или нечињењу министра правде или лица запослених у Министарству правде, злоупотребом службених овлашћења или службеног положаја у приватне сврхе, у циљу стицања противправне имовинске користи или било које друге користи за себе или другог.
3. Пријава корупције може да има форму писменог или усменог обавјештења.
4. Пријава може да се поднесе:
 - 4.1. путем редовне поште на адресу Министарства правде (у даљем тексту: Министарство),
 - 4.2. путем електронске поште на службену мејл адресу Министарства,
 - 4.3. у сандуче за пријаву корупције које се налази у просторијама Министарства,
 - 4.4. усмено на записник код овлашћеног лица у Министарству.
5. Пријава корупције садржи:
 - 5.1. опис чињења или нечињења које представља корупцију,
 - 5.2. чињенице и околности на основу којих пријавилац сумња да је покушана или извршена корупција у Министарству,
 - 5.3. податке о пријавиоцу.
6. Пријава садржи и податке о запосленом у Министарству за које постоји сумња да је извршио корупцију, уколико пријавилац има информације о томе у моменту подношења пријаве.
7. Уз пријаву, пријавилац доставља и материјалне доказе из којих произлази сумња да је покушана или извршена корупција у Министарству, уколико је у посједу таквих доказа.
8. На коверти којом се доставља пријава корупције, пријавилац означава да се односи на пријаву корупције да не би била отворана заједно са редовном поштом.
9. Сви запослени у Министарству треба да, уколико дођу у посјед пријаве корупције, предузму мјере да се обезбиједи заштита личних података и анонимност пријавиоца, да се нико други не може упознати са садржином пријаве и да се пријава достави помоћнику министра у ресору за спровођење Стратегије за борбу против корупције Републике Српске (у даљем тексту: ресорни помоћник министра).
10. Подаци о идентитету подносиоца пријаве се чувају у строгој тајности, осим ако је сам пријавилац изричито дозволио откривање података о свом идентитету.
11. Пријемна пошта код које је на коверти или омоту назначено да се односи на пријаву корупције, не смије се отворати, јер се не протоколише као редовна пошта.

12. Пошту из тачке 11. овог упутства је неопходно, без одгађања, доставити ресорном помоћнику министра, уз третман повјерљиве поште.

13. Уколико је пријава предата на протокол непосредно, без коверте или омота, те запослени у Министарству утврди да је ријеч о пријави корупције тек увидом у пријаву приликом протоколисања, неопходно је да поднесу пријаву без одгађања достави ресорном помоћнику министра, уз службену забиљешку у којој ће навести на који начин је пријава поднесена и ко је упознат са садржајем пошилијке.

14. Уколико на коверти или омоту није означено да се пошилијка односи на пријаву корупције, те запослени у Министарству то утврди тек након отварања коверте или омота, неопходно је да коверту затвори и без одгађања достави ресорном помоћнику министра, уз службену забиљешку у којој ће навести ко је пошту отварао и ко је упознат са садржајем пошилијке.

15. Сандуче за пријаву корупције се налази у просторијама Министарства, у дијелу који није покривен надзорним камерама и који је доступан свим запосленима у Влади Републике Српске и странкама које најављено долазе у Министарство.

16. Сандуче за пријаву корупције отварају заједно ресорни помоћник министра и секретар Министарства.

17. Пријаву у форми усменог обавјештења пријавилац подноси усмено на записник код неког од државних службеника у Одсјеку за спровођење Стратегије за борбу против корупције (у даљем тексту: Одсјек).

18. Записник из тачке 17. овог упутства сачињава се у два примјерка и то један се предаје пријавиоцу, а други се доставља ресорном помоћнику министра уз третман повјерљиве поште.

19. Приликом сачињавања записника о пријави корупције, државни службеник из тачке 17. овог упутства упознаје подносиоца пријаве са одредбама Закона о врстама пријава да би утврдио да ли се пријава односи на сумњу на корупцију у Министарству или у неком другом субјекту.

20. Уколико државни службеник утврди да се пријава односи на сумњу на корупцију у неком другом субјекту, а не у Министарству, упознаће пријавиоца са тим да се таква пријава подноси субјекту у вези са чијим радом постоји сумња да је покушана или извршена корупција, односно у вези са чијим радом постоји сумња да је дошло до угрожавања или повреде права пријавиоца корупције.

21. У записник о пријави корупције се уноси:

21.1. Пословни број и датум сачињавања записника,

21.2. Подаци о пријавиоцу и начин утврђивања идентитета пријавиоца,

21.3. Упознавање пријавиоца корупције са одредбама Закона о:

– врстама пријава корупције,

– садржају пријаве,

– врстама заштите пријавиоца корупције и његовом праву да изабере врсту заштите.

21.4. Изјаву пријавиоца којом:

– описује чињење или нечињење које представља корупцију,

– наводи чињенице и околности на основу којих пријавилац сумња да је покушана или извршена корупција у Министарству и

– даје податке о запосленом у Министарству за које постоји сумња да је извршио корупцију, уколико пријавилац има информације о томе у моменту подношења пријаве.

21.5. Побројавање и опис доказа које пријавилац подноси уз пријаву корупције.

22. Пријава корупције, у смислу члана 12. Уредбе о канцеларијском пословању републичких органа управе („Службени гласник Републике Српске“, бр. 1/04 и 13/07) представља службену тајну, протоколише се као посебан предмет са сопственим пословним бројем и означава се ознаком – повјерљиво.

23. Ресорни помоћник министра доставља пријаве корупције у рад државним службеницима распоређеним у Одсјеку.
24. Уколико ресорни помоћник министра из било којег разлога није у могућности да извршава права и обавезе које произлазе из овог упутства, министар доноси рјешење којим овлашћује другог запосленог из Министарства да извршава та права и обавезе ресорног помоћника министра.
25. О заprimљеним пријавама корупције и по њима формираним предметима, државни службеници из тачке 23. овог упутства воде посебну интерну књигу.
26. Уколико се пријава корупције односи на ресорног помоћника министра, пријава се доставља непосредно министру који ће одредити државног службеника који ће по пријави поступати.
27. Уколико се пријава корупције односи на неког од државних службеника из тачке 23. овог упутства, ресорни помоћник министра треба да обезбиједи да државни службеник не поступа по предмету формираном по тој пријави.
28. Државни службеник задужен са предметом формираним по пријави корупције испитује да ли је пријава потпуна.
29. Уколико пријава није потпуна, пријавилац се позива да исту допуни у примјереном року, уз упозорење да ће у супротном пријава бити одбачена као непотпуна.
30. Уколико пријава буде одбачена као непотпуна, пријавилац може накнадно поднијети нову пријаву са свим обавезним елементима само ако је ријеч о новим доказима који нису били познати у вријеме подношења пријаве из т. 5, 28. и 29. овог упутства.
31. Уколико пријавилац у пријави није навео личне податке, предмет формиран по таквој пријави се архивира, уз службену забиљешку да се по пријави није могло поступати из разлога непотпуности.
32. Државни службеник задужен са предметом формираним по пријави корупције испитује основаност навода у пријави и доставља је на изјашњење запосленом у Министарству за којег је у пријави изнесена сумња да је извршио корупцију, уз остављање примјереног рока.
33. Пријава се доставља писменим путем, уз обезбјеђење заштите тајности личних података пријавиоца корупције.
34. Од пријавиоца могу да се траже додатни подаци и евентуални докази о наводима у пријави које он доставља Министарству уколико је их посједује.
35. Државни службеник који је задужен са предметом формираним по пријави корупције и по службеној дужности прикупља што више податка и доказа који ће му помоћи у испитивању навода из пријаве.
36. Државни службеник који је задужен са предметом формираним по пријави корупције, након што испита основаност навода у пријави, о томе сачињава извјештај у писаној форми, који доставља шефу Одсјека.
37. Извјештај из тачке 36. овог упутства садржи и нацрт одлуке за поступање по пријави корупције.
38. Шеф Одсјека за спровођење Стратегије за борбу против корупције (у даљем тексту: шеф Одсјека) сачињава у писаној форми коначан извјештај и приједлог одлуке за поступање по пријави корупције и доставља га ресорном помоћнику министра на сагласност.
39. Уколико шеф Одсјека није у могућности да извршава права и обавезе које произлазе из овог упутства, министар доноси рјешење којим овлашћује другог запосленог у Министарству да извршава та права и обавезе шефа Одсјека.
40. Приједлог из тачке 38. овог упутства садржи:
 - 40.1. одбацивање пријаве као непотпуне,
 - 40.2. одбијање пријаве као неосноване,
 - 40.3. просљеђивање пријаве надлежном органу,

40.4. предузимање мјера и активности за отклањање акта, чињења или нечињења које је утврђено као штетна посљедица којом је повријеђено или угрожено право пријавиоца корупције или са њим повезаних лица,

40.5. предузимање мјера и активности за обезбјеђење заштите и остварење права пријавиоца корупције или са њим повезаних лица,

40.6. предузимање мјера и активности за утврђивање дисциплинске и материјалне одговорности запосленог у Министарству за којег постоје основи сумње да је извршио корупцију.

41. Приједлог одлуке из тачке 38. овог упутства садржи образложење.

42. Министар одлучује о поступању по пријави корупције након што заприми извјештај и приједлог одлуке из тачке 38. овог упутства на које је сагласност дао ресорни помоћник министра.

43. Изузетно, уколико се пријава корупције односи на министра, ресорни помоћник министра одлучује о поступању по пријави корупције, након што заприми извјештај и приједлог одлуке из тачке 38. овог упутства.

44. Коначна одлука или обавјештење о исходу поступка по пријави корупције доставља се подносиоцу пријаве у року од осам дана од дана окончања поступка по тој пријави.

45. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:

МИНИСТАР

Датум:

Антон Касиповић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
УПУТСТВА О ПОСТУПАЊУ СА ПРИЈАВОМ КОРУПЦИЈЕ И ОБЕЗБЈЕЂЕЊУ
ЗАШТИТЕ ЛИЦА КОЈА ПРИЈАВЉУЈУ КОРУПЦИЈУ У МИНИСТАРСТВУ ПРАВДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I ПРАВНИ ОСНОВ

Правни основ за доношење Упутства о поступању са пријавом корупције и обезбјеђењу заштите лица која пријављују корупцију у Министарству правде Републике Српске садржан је у члану 21. став 2. Закона о заштити лица која пријављују корупцију („Службени гласник Републике Српске“, број 62/17) којим је прописано да одговорно лице које руководи са 15 или више радно ангажованих лица доноси Упутство о поступању са пријавом корупције и обезбјеђењу заштите лица која пријављују корупцију, у члану 69. став 4. Закона о републичкој управи („Службени гласник Републике Српске“, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16) којим је прописано да се упутством одређује начин на који органи управе и носиоци јавних овлашћења извршавају поједине одредбе закона или другог прописа и члану 82. став 2. Закона о републичкој управи којим је прописано да министар представља министарство, доноси прописе из члана 69. став 1. тог закона и рјешења у управним и другим појединачним стварима, одлучује о правима и дужностима запослених у министарству и одлучује о другим питањима из дјелокруга министарства.

II УСКЛАЂЕНОСТ СА ПРАВНИМ ПОРЕТКОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Према мишљењу Министарства за економске односе и регионалну сарадњу број:17.03-020-1895/17 од 9. августа 2017. године а након увида у прописе Европске уније и анализе одредаба Упутства о поступању са пријавом корупције и обезбјеђењу заштите лица која пријављују корупцију у Министарству правде Републике Српске, није установљено да EU *acquis* садржи секундарне изворе који су релевантни за предмет уређивања достављеног упутства због чега у Изјави о усклађености стоји оцјена „непримјењиво“.

III РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ УПУТСТВА

Ступањем на снагу Закона о заштити лица која пријављују корупцију („Службени гласник Републике Српске“, број 62/17) створени су сви услови да се обезбиједи ефикасан механизам заштите права лица која у доброј намјери пријављују корупцију, од било којег облика угрожавања или повреде тих права која би могла бити у вези са том пријавом, те развој и учвршћивање осјећаја друштвене одговорности сваког лица да пријави било који облик корупције.

Ипак, одредбом члана 21. став 2. наведеног Закона прописано је да свако одговорно лице које руководи са 15 или више радно ангажованих лица, доноси Упутство о поступању са пријавом корупције и обезбјеђењу заштите лица која пријављују корупцију. Истим законом је прописан и рок за доношење таквог Упутства и то рок од шест мјесеци од дана ступања на снагу тог закона.

Циљ тог Упутства је, како и сам Закон каже да се регулише начин поступања са пријавом корупције, те начин остваривања права пријавиоца корупције и обавеза одговорног лица, а нарочито обезбјеђење и заштита анонимности пријавиоца.

Наиме, Законом је јасно прописано које су врсте пријава корупције, како се и коме исте подносе те како се поступа са њима, затим које су обавезе одговорног лица у вези са пријавом корупције, заштитом пријавиоца корупције и лица која трпе штетне посљедице у вези са пријавом корупције и друга питања у вези интерне пријаве корупције и интерне заштите пријавиоца корупције.

Имајући у виду број субјеката који су обавезни да обезбиједи остваривање права и обавеза из овог Закона, те бројне разлике међу њима, неопходно је да свако одговорно лице, које руководи са 15 или више радно ангажованих лица, донесе интерни акт којим ће, у складу са својом унутрашњом организацијом и систематизацијом радних мјеста, регулисати конкретан начин поступања са пријавом корупције, те начин остваривања права пријавиоца корупције и обавеза одговорног лица, а нарочито обезбиједити и заштитити анонимност пријавиоца.

С обзиром да је одговорно лице Министарства правде, у смислу одредаба тог закона, министар правде, постоји законска обавеза доношења овог Упутства те се извршавању исте приступило непосредно након ступања на снагу предметног закона.

IV ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Тачком 1. прописује се предмет Упутства односно прецизирају питања која се уређују овим подзаконским актом, а то су подношење и заступање пријаве корупције, поступање са пријавом корупције, заштита права пријавиоца корупције, права и обавезе министра правде и запослених у Министарству правде Републике Српске у вези са пријавом корупције и друга питања која су од значаја за пријаву корупције и заштиту права пријавиоца корупције у Министарству правде Републике Српске.

Тачком 2. прописује се дефиниција појма пријаве корупције у смислу да је пријава корупције, у складу са Законом о заштити лица која пријављују корупцију, писмено или усмено обавјештење које садржи податке о чињењу или нечињењу министра правде или лица запослених у Министарству, злоупотребом службених овлашћења или службеног положаја у приватне сврхе, у циљу стицања противправне имовинске користи или било које друге користи за себе или другог.

Тачкама 3. и 4. прописује се форма пријаве корупције и начин подношења пријаве корупције.

Тачком 5. прописује се садржај пријаве па је прописано да пријава садржи следеће: опис чињења или нечињења које представља корупцију, чињенице и околности на основу којих пријавилац сумња да је покушана или извршена корупција и податке о пријавиоцу.

Тачком 6. прописује се да пријава може да садржи и податке о запосленом у Министарству правде за које постоји сумња да је извршило корупцију, уколико пријавилац има информације о томе у моменту подношења пријаве.

Тачком 7. прописује се који се докази могу поднијети уз пријаву.

Тачком 8. прописује се да на коверти којом се доставља пријава корупције, пријавилац означава да се иста односи на пријаву корупције како се иста не би отварала заједно са редовном поштом.

Тачкама 9. и 10. прописује се заштита анонимности пријавиоца корупције на начин да сви запослени у Министарству требају да уколико дођу у посјед пријаве корупције, предузму мјере да се обезбиједи заштита личних података и анонимност пријавиоца, да се нико други не може упознати са садржином пријаве и да се иста доставља помоћнику министра у ресору за спровођење Стратегије за борбу против корупције Републике Српске те да се подаци о

идентитету подносиоца пријаве чувају у строгој тајности, осим ако је сам пријавилац изричито дозволио откривање података о свом идентитету.

Тачкама 11. и 12. прописује се поступање са пошиљком која има ознаку за пријаву корупције односно да се пријемна пошта код које је на коверти или омоту назначено да се односи на пријаву корупције не смије отворати, јер се иста не протоколише као редовна пошта те да је такву пошту неопходно, без одлагања, доставити ресорном помоћнику министра, уз третман повјерљиве поште.

Тачком 13. прописује се да је неопходно, да уколико је пријава предата на протокол непосредно, без коверте или омота, те запослени у Министарству утврди да се ради о пријави корупције тек увидом у исту приликом протоколисања, да поднесена пријава без одлагања достави ресорном помоћнику министра, уз службену забиљешку у којој ће навести на који начин је пријава поднесена и ко је упознат са садржајем пошиљке.

Тачком 14. прописује се да је неопходно, уколико на коверти или омоту није означено да се пошиљка односи на пријаву корупције, те запослени у Министарству исто утврди тек након отварања коверте или омота, да коверту затвори и без одлагања достави ресорном помоћнику министра, уз службену забиљешку у којој ће навести ко је пошту отварао и ко је упознат са садржајем пошиљке.

Тачком 15. прописује се да се сандуче за пријаву корупције налази у просторијама Министарства правде, у дијелу који није покривен надзорним камерама и који је доступан свим запосленима у Влади Републике Српске као и странкама које најављено долазе у Министарство.

Тачком 16. прописује се сандуче за пријаву корупције отварају заједно ресорни помоћник министра и секретар министарства.

Тачком 17. прописује се могућност подношења пријаве корупције у форми усменог обавјештења коју пријавилац подноси усмено на записник код неког од државних службеника у Одсјеку за спровођење Стратегије за борбу против корупције.

Тачком 18. прописује се да се записник о пријави корупције из тачке 17. Упутства сачињава у два примјерка те да се један примјерак предаје пријавиоцу а други примјерак оставља у спису предмета.

Тачком 19. прописује се да је приликом сачињавања записника о пријави корупције, државни службеник обавезан да упозна подносиоца пријаве са одредбама Закона о заштити лица која пријављују корупцију о врстама пријава како би утврдио да ли се пријава односи на сумњу на корупцију у Министарству правде или у неком другом субјекту.

Тачком 20. прописује се да је државни службеник, уколико утврди да се пријава односи на сумњу на корупцију у неком другом субјекту а не у Министарству правде, дужан да упозна пријавиоца да се таква пријава подноси субјекту у вези са чијим радом постоји сумња да је покушана или извршена корупција односно да је дошло до угрожавања или повреде права пријавиоца корупције.

Тачком 21. прописује се садржај записника о пријави корупције.

Тачком 22. прописује се да пријава корупције, у смислу члана 12. Уредбе о канцеларијском пословању представља службену тајну, да се протоколише као посебан предмет са сопственим пословним бројем те да се означава ознаком – повјерљиво.

Тачком 23. прописује се да ресорни помоћник доставља пријаве корупције у рад државним службеницима распоређеним у Одсјеку за спровођење Стратегије за борбу против корупције.

Тачком 24. прописује се да Министар доноси рјешење којим овлашћује другог запосленог у Министарству да извршава права и обавезе ресорног помоћника која произлазе из овог Упутства уколико исти није у могућности да их извршава из било којег разлога.

Тачком 25. прописује се да запослени из тачке 23. Упутства воде посебну интерну књигу о запримљеним пријавама корупције и по њима формираним предметима.

Тачком 26. прописује се да се пријава корупције, уколико се односи на ресорног помоћника, доставља непосредно министру који ће одредити државног службеника који ће по истој поступати.

Тачком 27. прописује се да ресорни помоћник треба да обезбиједи да, уколико се пријава корупције односи на неког од државних службеника из тачке 23. Упутства, исти не поступа по предмету формираном по тој пријави.

Тачком 28. прописује се да државни службеник, који је према тачки 23. Упутства задужен са предметом формираним по пријави корупције, испитује да ли је пријава потпуна.

Тачком 29. прописује се да се, уколико се утврди да пријава није потпуна, позива пријавилац да исту допуни у примјереном року уз упозорење да ће се у супротном пријава одбацити као непотпуна.

Тачком 30. прописује се да, уколико пријава буде одбачена као непотпуна, пријавилац може накнадно поднијети нову пријаву са свим обавезним елементима само ако се ради о новим доказима који нису били познати у вријеме подношења пријаве из т. 28. и 29. Упутства.

Тачком 31. прописује се да, уколико пријавилац у пријави није навео личне податке, да се предмет формиран по таквој пријави архивира уз службену забиљешку да се по истој није могло поступати из разлога непотпуности.

Тачком 32. прописује се да државни службеник задужен са предметом формираним по пријави корупције, испитује основаност навода у пријави и исту достави на изјашњење запосленом у Министарству правде за којег је у пријави изнесена сумња да је извршио корупцију, уз остављање примјереног рока.

Тачком 33. прописује се да се пријава из претходне тачке доставља писаним путем уз обезбјеђење заштите тајности личних података пријавиоца корупције.

Тачком 34. прописује се да се од пријавиоца могу тражити додатни подаци и евентуални докази о наводима у пријави које он доставља Министарству уколико је у посједу истих.

Тачком 35. прописује се да државни службеник који поступа по пријави по службеној дужности прикупља што више податка и доказа који ће му помоћи у испитивању навода из пријаве.

Тачком 36. прописује се да државни службеник, који је према тачки 23. Упутства задужен са предметом формираним по пријави корупције, након што испита основаност навода у пријави, о томе сачињава извјештај у писаној форми који доставља шефу Одсјека за спровођење Стратегије за борбу против корупције.

Тачком 37. прописује се да извјештај из тачке 36. Упутства садржи и нацрт одлуке за поступање по пријави корупције.

Тачком 38. прописује се да шеф Одсјека за спровођење Стратегије за борбу против корупције сачињава у писаној форми коначан извјештај и приједлог одлуке за поступање по пријави корупције и доставља га ресорном помоћнику на сагласност.

Тачком 39. прописује се да министар доноси рјешење којим овлашћује другог запосленог у Министарству да извршава права и обавезе шефа Одсјека за спровођење Стратегије за борбу против корупције која произлазе из овог Упутства уколико исти није у могућности да их извршава из било којег разлога.

Тачком 40. прописује се садржај приједлога одлуке за поступање по пријави корупције коју сачињава шеф Одсјека за спровођење Стратегије за борбу против корупције, па иста може садржавати следеће: одбацивање пријаве као непотпуне, одбијање пријаве као неосноване, прослијеђивање пријаве надлежном органу, предузимање мјера и активности за отклањање акта, чињења или нечињења које је утврђено као штетна посљедица којом је повријеђено или угрожено право пријавиоца корупције или са њим повезаних лица, затим предузимање мјера и активности за обезбјеђење заштите и остварење права пријавиоца корупције или са њим повезаних лица, те предузимање мјера и активности за утврђивање

дисциплинске и материјалне одговорности запосленог у Министарству за којег постоје основи сумње да је извршио корупцију.

Тачком 41. прописује се да приједлог одлуке за поступање по пријави корупције садржи и образложење.

Тачком 42. прописује се да министар одлучује о поступању по пријави корупције након што заприми извјештај и приједлог из тачке 38. Упутства на које је сагласност дао ресорни помоћник.

Тачком 43. прописује се да изузетно од тачке 42. Упутства, уколико се пријава корупције односи на министра, ресорни помоћник одлучује о поступању по пријави корупције, након што заприми извјештај и приједлог из тачке 38. Упутства.

Тачком 44. прописује се да се коначна одлука или обавјештење о исходу поступка по пријави корупције доставља подносиоцу пријаве у року од осам дана од дана окончања поступка по пријави.

Тачком 45. прописује се да упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

V УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ И КОНСУЛТАЦИЈЕ У ИЗРАДИ УПУТСТВА

У складу са чланом 37. став 1. тачка ђ) Пословника о раду Владе Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 10/09) и тачком 11. Смјерница за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске“ бр. 123/08 и 73/12), обрађивач Упутства о поступању са пријавом корупције и обезбјеђењу заштите лица која пријављују корупцију у Министарству правде Републике Српске, није спровео консултације са јавношћу, јер материја предметног Упутства нема утицај на јавност и не подлијеже обавези у погледу консултација.

VI ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА И ЕКОНОМСКА ОПРАВДАНОСТ ДОНОШЕЊА УПУТСТВА

За спровођење Упутства о поступању са пријавом корупције и обезбјеђењу заштите лица која пријављују корупцију у Министарству правде Републике Српске нису потребна додатна средства из буџета Републике Српске.